

Sygn. akt I C 50/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dąbrowie Tarnowskiej I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Maria Bem- Flasińska

Protokolant : st. sekr. Małgorzata Pikul

po rozpoznaniu dnia 27 maja 2015 r.. w D.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko: (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. C. kwotę 11.000,00 zł (jedenaście tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. C. kwotę 5.542,16 zł (pięć tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote 16/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Przewodniczący

S..

- odnotować wyrok

- kal. 7 -21 dni

D.T. 27.05.2015 r. Sędzia:

Sygn. akt: I C 50/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Dąbrowie Tarnowskiej I Wydział Cywilny z dnia 27 maja 2015r.

Powódka A. C. wniosła pozew przeciwko pozwanemu (...) S. A. z siedzibą w W. o zasądzenie kwoty 11.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 10.07.2010r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania pojednawczego.

Uzasadniając pozew powódka podniosła, że jest właścicielką gospodarstwa rolnego położonego w J. 157.

Powódka podała, że w dniu 01.01.2010r. zawarła z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym o nr (...), nieruchomości jej zostały ubezpieczone w wartości rzeczywistej, suma ubezpieczenia z tytułu zdarzeń losowych została określona na kwotę 69.900 zł. odpowiednio:

- budynek mieszkalny na kwotę 45.700 zł,
- budynek stodoły na kwotę 9.300 zł.
- stajnia na kwotę 14.900 zł,

Powódka wskazała, że nie ubezpieczała tych budynków u innych ubezpieczycieli, w dniach od 18.05.2010 r. do 03.06.2010 r. w miejscu jej zamieszkania miała miejsce powódź, która doprowadziła do zalania jej ubezpieczonej nieruchomości i powstania szkody w majątku, woda sięgała ok. 1,5 m., w budynku mieszkalnym zniszczeniu uległ cały parter: korytarz, kuchnia, łazienka, 3 pokoje, wraz z instalacją elektryczną i piecem c. o., zniszczeniu uległy budynki gospodarcze, stało się konieczne dokonanie osuszania i odgrzybiania pomieszczeń, całkowicie zalany został piec kaflowy, dokonanie remontowo naprawczych elewacji budynku, wymiana tynków wewnętrznych, naprawa schodów, malowanie pomieszczeń, wymiana drzwi, grzejników, płytek, wykładziny PCV, okładziny podłogowej z płytek, a także szereg innych prac naprawczych, zgłoszenie szkody dokonała w dniu 9.06.2010 r.

Powódka podniosła, że strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność z tytułu wypadku i wypłaciła na jej rzecz odszkodowanie w wysokości 7.242,63 zł., jednakże wypłacone przez pozwanego odszkodowanie nie pokryło w całości wysokości szkody dlatego złożyła odwołanie od decyzji ubezpieczyciela celem wykazania wysokości szkody w zalanych budynkach ponad kwotę wypłaconą przez pozwanego. Powódka wskazała, że w dniu 5.08.2011r. jej pełnomocnik przystąpił do sprawy wnosząc o przekazanie informacji i udostępnienie dokumentów z postępowania likwidacyjnego i dokonanie wypłaty należnej kwoty odszkodowania żądając dopłaty za nieuwzględnione dotychczas prace remontowo-naprawcze związane z przywróceniem na przedmiocie ubezpieczenia stanu sprzed szkody, pozwany nie udzielił odpowiedzi na pismo.

Powódka podała, że z uwagi na brak kompletności ustaleń co do zakresu szkód strony pozwanej jak i brak odpowiedzi na pismo z dnia 5.08.2011r. oraz ze względu na brak uwzględnienia w wyliczeniu szkody wszelkich prac remontowo-naprawczych koniecznych do przywrócenia na przedmiocie ubezpieczenia stanu sprzed szkody zleciła wykonanie kosztorysu, a w dniu 21.04.2011r. wystąpiła do strony pozwanej z ostatecznym wezwaniem do zapłaty domagając się odszkodowania w łącznej kwocie 63.504,28 zł. w związku ze szkodą w budynkach.

Powódka podała, że opinia o wysokości strat wraz z kosztorysem uwzględniała prace, jakie stały się konieczne do naprawienia szkód, które wystąpiły w jej mieniu na skutek powodzi, kwota roszczenia, o której wypłatę wezwany został pozwany wynikała ze sporządzonego kosztorysu na podstawie którego wyliczono szkody powstałe w ubezpieczonych budynkach.

Powódka podała, że pozwany w piśmie z 14.12.2011r. uznał, że żądana przez powódkę kwota jest częściowo zasadna i odmówił wypłaty pełnej kwoty odszkodowania, wypłacił kwotę 2.215,53 zł., w tym odsetki za zwłokę w wysokości 348,45 zł., a zatem łączna kwota odszkodowania wyniosła 9.109,71 zł., w tym kwota 7.267,58 zł za szkodę w budynku mieszkalnym, kwota 1.132,50 zł za szkodę w budynku gospodarczym, kwota 709,63 zł. za szkodę w budynku gospodarczym.

Powódka podała, że pismem z 17.10.2013r. wniosła odwołanie od decyzji pozwanego, wnosząc o ponowną analizę sprawy i wskazując na możliwość zawarcia ugody w sprawie, pozwany jednak podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko.

Powódka podała, że mając na uwadze ugodowe zakończenie postępowania w dniu 9.12.2013r. skierowała wniosek o zawiązanie do próby ugodowej, strona pozwana nie stawiała się na posiedzenie pojednawcze wyznaczone na dzień 7.03.2014r.

Powódka podała treść art. 805 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą w skutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 1 pkt 1 k.c.). Powódka podała, że wysokość odszkodowania powinna z kolei być określona według reguł zawartych w treści art. 361 k.c. i 363 k.c.

Powódka wskazała, że zakres ochrony ubezpieczeniowej zagwarantowany w umowie w dacie zaistnienia szkody oraz sposób jej naprawienia regulują szczegółowe przepisy, określone w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz., (...) z późn. zm.), zgodnie z treścią art. 67 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci: ognia, huraganu, powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego, gradu, opadów śniegu, uderzenia pioruna, eksplozji, obsunięcia się ziemi, tąpnięcia, lawiny lub upadku statku powietrznego.

Powódka wskazała, że zgodnie z brzmieniem art. 68 ust. 1 powołanej ustawy wysokość szkody ustala się z uwzględnieniem art. 69 na podstawie:

1. cenników stosowanych przez zakład ubezpieczeń; ustalenie wysokości szkody na podstawie tych cenników następuje w każdym przypadku niepodejmowania odbudowy, naprawy lub remontu budynku;
2. kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.

Powódka podniosła, że stosownie do dyspozycji art. 68 ust 3 powołanej ustawy zakład ubezpieczeń może zweryfikować zasadność wielkości i wartości robót ujętych w przedstawionym przez ubezpieczającego kosztorysie o którym mowa w ust 1 pkt 2, kosztorys ten powinien zostać przedłożony przez ubezpieczającego najpóźniej w terminie 12 miesięcy od dnia powstania szkody, termin ten ma charakter jedynie instrukcyjny i jego niedochowanie przez poszkodowanego nie wywołuje żadnych ujemnych skutków prawnych.

Zdaniem powódki odpowiedzialność pozwanego nie budzi wątpliwości, sam pozwany, również nie kwestionuje swojej odpowiedzialności, kwestię sporną pomiędzy stronami stanowi jedynie wysokość odszkodowania.

Powódka wskazała na nieprawidłowe pomniejszenie przez pozwanego należnego odszkodowania poprzez pomniejszenie wartości o stopień zużycia technicznego budynków określony w umowie ubezpieczenia, określenie stopnia zużycia technicznego budynków pozwany dokonał w sposób jednostronny, wyliczenia nastąpiły bliżej nieokreślonym sposobem kalkulacji, bez przeprowadzenia wywiadu w zakresie stosowanej przez powódkę polityki gospodarczej i dokonanych na nieruchomościach remontach.

Powódka podniosła, że w rzeczywistości ubezpieczający nie miał wpływu na ustalenie wysokości stopnia zużycia technicznego wskazanego w umowie ubezpieczenia, otrzymał od ubezpieczyciela wypełniony dokument, z którymi tak naprawdę nie miał możliwości polemizowania. Powódka zakwestionowała stopień zużycia technicznego wskazanego w polisie oraz sprzeciwiła się obniżeniu kwoty odszkodowania o stopień zużycia technicznego budynków w sposób przyjęty przez pozwanego. Powódka sprzeciwiła się obniżeniu kwoty odszkodowania o stopień zużycia technicznego budynków określony w polisie oraz dodatkowo kolejnemu obniżeniu o stopień zużycia technicznego obliczonego za okres od dnia zawarcia umowy ubezpieczenia do dnia powstania szkody, takie postępowanie pozwanego jest bezzasadne i nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach ustawy.

Powódka wskazała, że wykładnia art. 68 ust. 1 pkt. 2 powołanej ustawy nie pozostawia wątpliwości, że należne poszkodowanemu odszkodowanie może być jedynie pomniejszone o wartość faktycznego zużycia budynku ustalonej za okres od dnia zawarcia umowy ubezpieczenia do dnia powstania szkody, zgodnie z art. 70 ust 4 normy zużycia budynków rolniczych winny być określone stosownie do przepisów prawa budowlanego.

Powódka podniosła, że pomniejszenie wartości szkody o zużycie techniczne uwzględniając w nim także robocizną, pracę sprzętu, koszty pośrednie jest sprzeczne z przepisami prawa, na zużycie budynku jako całości składa się zużycie jego podstawowych elementów konstrukcyjnych i wykończeniowych oraz wyposażenia technicznego w tym instalacji. W ocenie powódki robocizna, nie może stanowić elementu składowego budynku stąd niezasadne jawi się uwzględnianie stopnia zużycia technicznego jakiegokolwiek robocizny w całościowym rozliczeniu wartości zużycia technicznego budynku, zasadne jest bowiem potrącenie zużycie materiałów natomiast niedopuszczalne jest potrącenie zużycia robocizny oraz sprzętu ponieważ poszkodowany musi zapłacić aktualną cenę za robocizną i sprzęt przy odtworzeniu i odbudowie danego elementu budowlanego, nie zachodzi tu zatem utrata wartości tego elementu w czasie, więc nie można mówić o zużyciu technicznym robocizny i pracy sprzętu.

Powódka zaznaczyła, że wysokość dochodzonego roszczenia opiera na sporządzonym i załączonym do pozwu kosztorysie, który obejmuje swoim zakresem rzeczywistą wartość oraz koszty naprawienia szkody, a także na wysokości wartości wykonanych już robót i prac zmierzających do usunięcia skutków powodzi.

Zdaniem powódki obowiązek wypłaty przez pozwanego pełnego odszkodowania wynika zatem z dyspozycji art. 361 k.c., zgodnie, z którym w razie zaistnienia szkody zobowiązany do jej naprawienia ponosi odpowiedzialność za wszelkie koszty z tego powodu wynikłe, a więc nie tylko straty realnie poniesione (rzeczywiste koszty naprawy), lecz także inny poniesiony przez poszkodowanego uszczerbek, priorytetowa zasada pełnego odszkodowania oznacza, zatem obowiązek naprawienia pełnej i pozostającej w związku przyczynowym ze zdarzeniem szkody poniesionej w majątku poszkodowanego przez ubezpieczyciela, szkodę w rozumieniu art. 361 k.c. stanowi z kolei uszczerbek poniesiony w dobrach chronionych poszkodowanego, wbrew jego woli, skutek zdarzenia wyrządzającego szkodę, jest to, zatem różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po zdarzeniu szkodowym a stanem, jaki by istniał gdyby zdarzenie nie nastąpiło, w myśl art. 363 § 1 KC, suma pieniężna stanowiąca odszkodowanie powinna odpowiadać wysokości szkody, ustalając wysokość odszkodowania, przyjąć należy wartość w odniesieniu do wydatków rzeczywiście przez poszkodowanego poniesionych, jeśli mieszczą się one w granicach cen obowiązujących na lokalnym rynku, natomiast w przypadku, gdy poszkodowany nie podjął działań zmierzających do odtworzenia wcześniej istniejącego stanu rzeczy, należy brać pod uwagę hipotetyczne nakłady, jakie przy uwzględnieniu przeciętnych cen mogą okazać się niezbędne do naprawienia szkody - in abstracto. (Komentarz do Kodeksu Cywilnego, pod red. prof. dr hab. Edwarda Gniewka, prof. dr hab. Piotr Machnikowski Wyd. 5 C. H. Beck 2012 r.).

Zdaniem powódki nie ulega wątpliwości, że pozwany winien wypłacić jej odszkodowanie w wysokości pozwalającej na usunięcie wszelkich skutków zdarzenia i przywrócenie ubezpieczonego mienia do stanu sprzed wypadku, tymczasem pozwany bezpodstawnie odmawia wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości, nie wskazując przy tym okoliczności oraz podstawy prawnej uzasadniających odmowę wypłaty odszkodowania, takie zachowanie pozwanego prowadzi do naruszenia przez niego głównej funkcji i zasadniczego celu umowy ubezpieczenia, jakim jest aspekt ochronny, który winien być realizowany właśnie przez wypłatę przez ubezpieczyciela świadczenia oznaczonego w umowie.

Powódka za podstawę naliczania odsetek podała art. 481 k.c., zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się w spełnieniu świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody, datę naliczania odsetek przyjęła

Powódka podała, że wnioskiem z dnia 9.12.2013r. wezwała stronę pozwaną do zawarcia ugody, strona pozwana nie stawiała się na posiedzenie nie usprawiedliwiając swojej nieobecności, a zgodnie z art. 186 § 2 k. p. c. jeżeli przeciwnik bez usprawiedliwienia nie stawia się na posiedzenie, sąd na żądanie wzywającego, który wniósł następnie w tej sprawie pozew, uwzględni koszty wywołane próbą ugodową w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Zdaniem

powódki żądanie zasądzenia od pozwanego kosztów procesu w postępowaniu pojednawczym w oparciu o przepis art. 186 § 1 k. p. c. i art. 98 k. p. c.

Strona pozwana (...) S. A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że wypłacił na rzecz powódki kwotę 9.109,71 zł tytułem odszkodowania z ubezpieczenia budynków rolniczych za szkodę powstałą w wyniku powodzi w budynkach wchodzących w skład gospodarstwa rolnego powódki.

Pozwany uważa, że wypłacone przez niego odszkodowanie zostało ustalone we właściwej wysokości i zaspokoilo roszczenia z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia w takim zakresie w jakim roszczenia te były usprawiedliwione. Pozwany podtrzymał zatem swoje stanowisko przedstawione w oświadczeniach złożonych w postępowaniu likwidacyjnym skierowanych także do Spółki (...) SA we W., reprezentującej powódkę w postępowaniu likwidacyjnym (pisma w aktach szkodowych pozwanego).

Pozwany podniósł, że zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu. W postępowaniu likwidacyjnym pozwany uznał roszczenia powódki w takim zakresie, w jakim w jego ocenie były one zasadne. Pozwany podniósł, że nie zawarł ugody z powódką co do roszczeń objętych pozwem, zatem w procesie sądowym ciężar dowodu co do faktu, że wysokość szkód wyrządzonych przez powódź w ubezpieczonych budynkach była wyższa od wypłaconego przez pozwanego odszkodowania, spoczywa na stronie powodowej.

Pozwany zaznaczył, że strona powodowa tocząc spór z pozwanym, wcześniej w postępowaniu likwidacyjnym, a obecnie sądowym, opiera swoje twierdzenia na kosztorysie rzeczoznawcy majątkowego J. P., w procesie sądowym kosztorys J. P. nie ma charakteru opinii biegłego (specjalisty), jest to dokument prywatny wskazujący, że Pan J. P. złożył oświadczenie (wiedzy) określonej treści, znaczenie tego oświadczenia w procesie jest takie jak twierdzeń samej powódki.

Pozwany zarzucił bezzasadność powołania się strony powodowej na przepisy art. 361 i 363 kc., w obowiązkowym ubezpieczeniu budynków rolniczych przepisy te nie mają zastosowania, zaś sposób ustalania odszkodowania ubezpieczeniowego za szkody w budynkach regulują przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, przepisy ustawy stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu cywilnego (art. 22 ust. 1 ustawy). Pozwany zaprzeczył, że wysokość szkody w budynkach powodów spowodowana powodzią była większa o tyle, ile strona powodowa żąda w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. w 1980 r. kupiła nieruchomość na której była posadowiona murowana stajnia ze stodołą oraz parterowy drewniany dom mieszkalny. Dom drewniany ma około 120 lub 150 lat, w chwili zakupu był w dobrym stanie. Stajnia ze stodołą ma około 70-80 lat. A. C. po nabyciu nieruchomości zrobiła wewnątrz budynku tynki wewnętrzne, drewniane podłogi we wszystkich pomieszczeniach, łazienkę, doprowadziła instalację wodną. A. C., gdy się przeprowadzała to wymieniła instalację elektryczną na nową. Te remonty miały miejsce w latach 80-tych. W stodole przed powodzią było klepisko. Wylewka była tylko w stajni. Przed powodzią na ścianach był tynk położony na drewniane bale. Na ścianach nie było boazerii. W domu nie ma żadnych piwnic.

Dowód:

- zeznanie powódki A. C. k. 96

A. C. zawarła z (...) S. A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym w J. 157, suma ubezpieczenia z tytułu zdarzeń losowych została określona na kwotę odpowiednio:

- budynek mieszkalny na kwotę 45.700 zł,
- stajnia na kwotę 14.900 zł,
- budynek stodoły na kwotę 9.300 zł.

w okresie od dnia 12.02.2010r. do dnia 11.02.2011r (nr polisy (...)) od zdarzeń losowych, w tym od powodzi.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia dokumentu obowiązkowego ubezpieczenia budynków i odpowiedzialności cywilnej z 12.01.2010 r. k. 9,
- zeznanie powódki A. C. k. 96

W dniu 17 maja 2010 r. woda zalała nieruchomości należące do A. C. w J. 157.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia zaświadczenia Urzędu Gminy w W. z 2.08.2010 r. k. 10,
- zeznanie powódki A. C. k. 96

W 2010 r. w czerwcu miała miejsce powódź wskutek wylania Dunajca i W. w miejscu gdzie się łączą. Dom powódki oraz stajnia ze stodołą zostały zalane z zewnątrz i wewnątrz do wysokości 1,70 m. Pierwsza woda stała przez tydzień po czym ustąpiła, a po około tygodniu miało miejsce ponowne zalanie i woda podeszła do nieco mniejszej wysokości i stała przez około 2 tygodnie.

A. C. z uwagi na brak środków finansowych nie przeprowadzała po powodzi żadnych remontów w stajni i stodole. Po powodzi odpada tynk w środku stajni i stodoły, drzwi do stajni i stodoły wiszą, ale gniją. Dwa okienka do piwnicy pod stajnią i stodołą zostały wskutek prądu wody wypchnięte, po powodzi zostały tylko położone w tym miejscu, ale są odgnite i nie nadają się do zamontowania na stałe, były to okna na stałe. Woda zerwała też kabel doprowadzający prąd, który szedł na odcinku od zewnętrznego kontaktu do środka po ścianie i od tamtej pory nie ma prądu. (...) na podłodze stajni i stodoły nie został wskutek powodzi uszkodzony. Nie zostały uszkodzone fundamenty, ani ściany poza odpadaniem tynku.

A. C. po powodzi wyremontowała budynek mieszkalny. W środku należało zbić tynk do wysokości 2 m, zostały położone na ścianach płyty gipsowe oraz położona nowa instalacja elektryczna. Deski podłogowe trzeba było zerwać, bo zaległo się robactwo i czuć było nieprzyjemny zapach.

Po powodzi została położona wylewka, a na niej podłoga z paneli. Powódka wymieniła wszystkie drewniane okna, bo zaczęły gnąć,

Powódka wymieniła wszystkie drzwi, bo wskutek namoknięcia wyginały się i nie dało się ich zamknąć. Płytki, które były w kuchni na podłodze zaczęły odchodzić i pękać po powodzi i powódka musiała położyć nowe płytki. W łazience płytki po powodzi też niektóre popękały i zaczynają odchodzić od ścian, ale powódka nie remontowała łazienki po powodzi i jest tak jak było przed powodzią. Po powodzi zaczęły odpadać węgly tj. łączenia belek na rogach domu i trzeba to było wzmocnić prowizorycznie deskami. Powódka przed powodzią ogrzewała dom piecem węglowym i po powodzi trzeba go było rozwalić, bo był namoknięty i został postawiony nowy piec węglowy. Wskutek powodzi zepsuła się instalacja doprowadzająca wodę do łazienki i kuchni, którą powódka musiała naprawić. Powódka wymieniła zlewozmywak w

kuchni i umywalkę w łazience, bo te stare były czarne od wody powodziowej i nie dało się tego wyczyścić, bo to była gęsta woda. Po powodzi nie były wymieniane tylko myte deski pomalowane lakierem, którymi obity jest dom.

Dowód:

- zeznanie powódki A. C. k. 96,
- dokumentacja fotograficzna na płycie CD k. 65

Do prac remontowych powódka wynajmowała firmę i prywatnych pracowników, bo chciała zdążyć przed zimą. Powódka remont robiła we wrześniu 2010 roku.

Dowód:

- zeznanie powódki A. C. k. 96,
- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia 12 faktur k. 38-49,
- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy na wykonanie robót budowlanych z 26.08.2010 r. k. 50-51

Szkody powodziowe w budynku mieszkalnym powódki, składającym się z: korytarza, 3 pokoi, łazienki, kuchni spowodowały, że zaistniała konieczność wykonania niżej wymienionych robót porządkowych i naprawczych:

- usuwania namułu,
- skucia tynków we wszystkich pomieszczeniach do pełnej wysokości, ze względu na namoknięte drewniane ściany,
- rozbiórki okładziny ściennej z płytek ceramicznych w łazience,
- wykucia ościeżnic drewnianych drzwi i okien,
- usunięcia zniszczonych drewnianych podłóg oraz posadzek w kuchni i łazience (płytek ceramicznych wraz z wylewką pod płytkami),
- odgrzybiania ścian i sufitów,
- ze względu na zniszczoną ścianę pomiędzy pokojami nr (...), uzupełnienia tej ściany poprzez zamurowanie,
- rozbiórki zniszczonych pieców: kaflowego w pokoju nr (...), w kuchni – trzon kuchenny licowany kaflami oraz w pokoju nr (...)-piec chlebowy, bielony,
- wykonania nowych tynków na ścianach,
- wykonania nowej okładziny ściennej z płytek ceramicznych w łazience,
- osadzenia nowej stolarki drzwiowej i okiennej,
- wykonania podłóg w pokojach i przedpokoju oraz posadzek w kuchni i łazience,
- wymiany instalacji elektrycznej,
- wymiany wanny i ustępu,
- malowania ścian i sufitów,

- wymiany oszalowania ścian zewnętrznych i ich malowania.

Szkody powodziowe w budynku stajni i stodoły spowodowały, że zaistniała konieczność wykonania niżej wymienionych robót porządkowych i naprawczych:

- usuwania namułu i szlamu z tych pomieszczeniach,
- odgrzybiania posadzek tych pomieszczeń,
- skucia i wymiany tynków na ścianach zewnętrznych do wysokości 1,60m,
- wymiany stolarki drzwiowej,
- odgrzybiania ścian wewnętrznych i zewnętrznych,
- malowania ścian w stajni na zewnątrz,
- wywiezienia namułu i gruzu z rozebranych elementów.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa inż. E. M. k. 101-148

A. C. zgłosiła stronie pozwanej szkodę w dniu 9.06.2010 r.

Dowód:

- akta szkody (...) i zalegające w nich dokumenty

Strona pozwana decyzją z dnia 29.06.2010r. wypłaciła na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 7.242,63 zł. tytułem uszkodzenia budynków gospodarstwa.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia zawiadomienia o przyznaniu odszkodowania z 29.06.2010 r. k. 11

Powódka pismem z dnia 5.08.2011r. zwróciła się do strony pozwanej o sporządzenie i przekazanie poprawnego kosztorysu zgodnie z warunkami umowy i zasadami sztuki oraz dopłatę odszkodowania z tytułu ubezpieczenia budynków.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma (...) S.A. z 5.08.2011 r. k. 12-13

Powódka pismem z dnia 7.11.2011 r. skierowała do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty, w wezwaniu tym zażądała wypłaty kwoty

56. 261,65 zł., w tym:

- kwota 53.758,92 zł brutto z tytułu ubezpieczenia domu mieszkalnego,
- kwota 9.745,36 zł brutto z tytułu ubezpieczenia budynków gospodarczych kwota w/w stanowiła różnicę pomiędzy kwotą wypłaconą, a kwotą wyliczoną na podstawie kosztorysu odzwierciedlającego koszty związane z remontem.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma (...) S.A. z 7.11.2011 r. k. 14

Strona pozwana decyzją z dnia 14.12.2011r. wypłaciła na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 2.215,53 zł. tytułem uszkodzenia budynków gospodarstwa.

Strona pozwana łącznie wypłaciła na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości **9.109,71 zł** oraz odsetki w kwocie 348,45 zł.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z 14.12.2011 r. wraz z załącznikiem stanowiącym kosztorys k. 52-60

Powódka wniosła do strony pozwanej o ponowne zweryfikowanie stanowiska i polubowne załatwienie sprawy i zawarcie ugody.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma (...) S.A. z 17.10.2013 r. k. 61

Strona pozwana nie znalazła przesłanek do zmiany stanowiska w sprawie dopłaty odszkodowania i zawarcia ugody.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanego z 31.10.2013 r. k. 62

Powódka wnioskiem z dnia 9.12.2013r. wezwała stronę pozwaną do zawarcia ugody. Strona pozwana nie stawiała się na posiedzenie nie usprawiedliwiając swojej nieobecności.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej k. 63,

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia protokołu z posiedzenia w sprawie I Co 3660/13 z 7.03.2014 r. k. 64

Wartość robót naprawczych w poszczególnych budynkach należących do powódki wynosi:

- Budynek mieszkalny: 39.271,92 zł,

- Stodoła: 2.161,65 zł,

- Stajnia: 2.383,07 zł.

Razem budynki gospodarcze 4.544,72 zł

Wartość robót budowlano-naprawczych wszystkich ubezpieczonych budynków: **43.816,64 zł.**

W okresie od rozpoczęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela do powstania szkody procent faktycznego zużycia budynków wyniósł 1%.

Wartość kosztorysowa 1% zużycia wyłącznie w stosunku do materiałów wymienionych w kosztorysie wynosi:

- dla budynku mieszkalnego wartość kosztorysowa materiałów wynosi:

17.716,12 zł

1% z 17.716,12 zł = 177,16 zł

- dla budynków: stodoły i stajni wartość kosztorysowa materiałów wynosi 1.032,01 zł

1% z 1.032,01 zł = 10,32 zł

Sumaryczna wartość 1% materiałów niezbędnych do naprawienia szkód w omawianych budynkach wynosi: 177,16 zł + 10,32 zł = 187,48 zł

Wysokość szkody - obliczona w kosztorysach robót budowlanych naprawczych z uwzględnieniem stopnia zużycia 1%, odnoszącego się wyłącznie do materiałów wynosi 43.816,64 zł – 187,48 zł = 43.629,16 zł.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa inż. E. M. k. 101-148

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zalegających w aktach sprawy dokumentów, których autentyczności, wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała i nie budzą one wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd przy ustaleniu wysokości szkody powodziowej oparł się na opinii biegłej sądowej z zakresu budownictwa inż. E. M., nie zaś na dokumencie w postaci potwierdzonej za zgodność z oryginałem kserokopii opinii określającej wysokość kosztów koniecznych do usunięcia skutków powodzi sporządzonej przez rzeczoznawcę majątkowego J. P., który to dokument jest dokumentem prywatnym, a zatem stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Z tych względów Sąd postanowił oddalić wniosek o dopuszczenie dowodu z operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego J. P..

Sąd podzielił opinię biegłej sądowej do spraw budownictwa inż. E. M..

Biegła szczegółowo i profesjonalnie w oparciu o fachowe źródła odpowiedziała na przedstawione jej zagadnienia.

Opinia została sporządzona rzetelnie i fachowo, jest jasna i szczegółowa oraz precyzyjnie uzasadniona.

Opinia biegłej jest logiczna i rzeczowa dlatego Sąd przyjął zawarte w niej wnioski i podzielił je w całości.

Biegła kosztorys sporządziła w oparciu o katalogi nakładów rzeczowych tzw. KNR –y, materiały i sprzęt wyceniono na podstawie wydawnictwa (...), w poziomie cen II kwartał 2010 r., tj. obowiązujących dla okresu wystąpienia szkody, robociznę do kosztorysu przyjęła z wydawnictwa (...) - II kw. 2010 r. jako stawkę wyjściową, średnioważoną dla robót ogólnobudowlanych – remontowych, a kosztorysy zawierają ceny netto na wykonanie robót budowlanych oraz uwzględniają obowiązujący na dzień szkody podatek VAT: dla budynku mieszkalnego 7%, a dla pozostałych budynków 22%.

Biegła zastosowała średnie wartości wskaźników narzutów dla robót ogólnobudowlanych-remontowych w II kwartale 2010r. według notowań (...) tj. koszty pośrednie, koszty zakupu materiałów, koszty zysku, których przyjęcie uzasadnione było bardzo obszernym zakresem robót budowlanych wymagających specjalistycznych umiejętności.

W kosztorysie biegła ujęła tylko niezbędne i konieczne roboty w celu przywrócenia budynków do stanu prawidłowego użytkowania.

Powódka nie wniosła zarzutów do opinii biegłej.

Strona pozwana nie wniosła uwag do kosztorysu sporządzonego przez biegłą, jednakże zakwestionowała ujęcie zużycia technicznego budynków w opinii.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom powódki A. C., która zeznała co do faktu poniesionej przez nią szkody powodziowej, przeprowadzonych remontów, powódka zeznaje szczerze, logicznie i spontanicznie, a jej zeznania korespondują z dowodami z dokumentów zebranymi w sprawie.

Sąd rozważył, co następuje:

A. C. zawarła z (...) S. A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym w J. 157, suma ubezpieczenia z tytułu zdarzeń losowych została określona na kwotę odpowiednio:

- budynek mieszkalny na kwotę 45.700 zł,
- stajnia na kwotę 14.900 zł,
- budynek stodoły na kwotę 9.300 zł.

w okresie od dnia 12.02.2010r. do dnia 11.02.2011r (nr polisy (...)) od zdarzeń losowych, w tym od powodzi.

Zgodnie z art. 805 § 1 k. c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W myśl art. 805 § 2 pkt 1 świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Umowa ubezpieczenia budynków, którą zawarła ze stroną pozwaną powódka gwarantowała odszkodowanie jeżeli ubezpieczone budynki ulegną szkodzie w następstwie między innymi powodzi.

Odpowiedzialność strony pozwanej oparta na obowiązującej strony umowie ubezpieczenia jest bezsporna.

Na podstawie art. 67 ust 1 i ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 392 z p. zm) z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci m. in. powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego.

Za szkody spowodowane przez powódź - uważa się szkody powstałe wskutek zalania terenów w następstwie podniesienia się poziomu wody w korytach wód płynących lub stojących.

Budynki gospodarcze należące do A. C. w następstwie powodzi uległy zalaniu w wyniku czego poniosła ona szkodę majątkową.

Zgodnie z art. 68 ust 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 392 z p. zm) wysokość szkody ustala się, z uwzględnieniem art. 69, na podstawie:

1) cenników stosowanych przez zakład ubezpieczeń; ustalenie wysokości szkody na podstawie tych cenników następuje w każdym przypadku niepodjęcia odbudowy, naprawy lub remontu budynku;

2) kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.

Artykuł 68 powołanej ustawy reguluje zasady odnoszące się do ustalania wysokości szkody. W ubezpieczeniach obowiązują analogiczne zasady dotyczące ustalania wysokości szkody i odszkodowania jak na podstawie ogólnych przepisów prawa cywilnego. Mogą one jednak podlegać licznym modyfikacjom wynikającym bądź z postanowień umowy, bądź też wprost z przepisów prawa. Artykuł 68 powołanej ustawy jest przykładem takiej sytuacji. W miejsce zasad ogólnych wynikających z kodeksu cywilnego (art. 361 § 2 k. c.) wchodzi bowiem reguły ustalone w tym przepisie.

Ustalenie wysokości szkody może być oparte na cennikach stosowanych przez zakład ubezpieczeń. Zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 1 jest tak w każdym przypadku niepodejmowania odbudowy, naprawy lub remontu budynku.

W niniejszej sprawie wartość szkody majątkowej ustalono na podstawie kosztorysu bowiem powódka dokonała remontu budynków.

Sąd przyjął wariant I opinii biegłej sądowej inż. E. M. zgodnie z którym stopień zużycia został uwzględniony tylko w stosunku do materiałów, a nie w stosunku do całej kwoty kosztorysowej.

W ocenie Sądu wariant I jest bardziej miarodajny ponieważ pomniejszenie wartości szkody o stopień zużycia w stosunku do całej kwoty kosztorysowej nie jest zasadne.

Wartość robót budowlano-naprawczych wszystkich ubezpieczonych budynków powódki wynosi: 43.816,64 zł.

Wysokość szkody z uwzględnieniem stopnia zużycia 1%, odnoszącego się wyłącznie do materiałów wynosi 43.816,64 zł – 187,48 zł = **43.629,16 zł**.

Strona pozwana wypłaciła powódce tytułem odszkodowania za szkody w budynkach kwotę **9.109,71 zł.**, a zatem należna jest powódce różnica pomiędzy rzeczywistą szkodą majątkową, a wypłaconą łączną kwotą odszkodowania t. j. **43.629,16 zł – 9.109,71 zł = 34.519,45 zł**.

Zgodnie z art. 321 § 1 k. p. c. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Sąd związany jest zatem zgłoszonym żądaniem i nie może orzec o tym, czego powód się nie domagał, ani też zasądzać ponad żądanie. Powódka domagała się zasądzenia kwoty 11.000 zł, zatem Sąd jest związany żądaniem powódki i nie może zasądzać kwoty ponad żadaną kwotę 11.000 zł.

Sąd zasądził od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. C. kwotę 11.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lipca 2010 roku do dnia zapłaty.

Żądanie odsetek jest znajduje podstawę w przepisie art. 481 k. c., zgodnie z

wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Świadczenie strony powodowej winno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu do wykonania takiego świadczenia (art. 455 k. c.). Powódka liczyła odsetki po upływie 30 dni od daty zawiadomienia o zdarzeniu i w tej dacie ustalenie odszkodowania przez pozwaną było możliwe, gdyż dnia 29.06.2010r. pozwana przyznała powódce odszkodowanie w kwocie 7.242,63 zł.

A. C. zgłosiła stronie pozwanej szkodę w dniu 9.06.2010 r.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. z 2013r. poz. 392 z p. zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Zgodnie z art. 98 § 1 k. p. c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Powódka w toku postępowania poniosła następujące koszty:

- kwota 2.400 zł tytułem kosztów wynagrodzenia adwokata (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 461),
- kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa (według załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 1282 z p. zm.),
- kwota 550 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu wynoszącej 5% wartości przedmiotu sporu (art. 13 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1025z p. zm.),
- kwota 177 zł z tytułu kosztów postępowania pojednawczego (art. 23 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1025z p. zm.) i według załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1628 z p. zm.) oraz § 11 ust 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 461),
- kwota 2.398,16 zł tytułem zaliczki na opinie biegłego (Do wydatków sądowych należy w świetle przepisu art. 5 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1025 z p. zm.) wynagrodzenie i zwrot kosztów poniesionych przez biegłych ustanowionych dla strony w danej sprawie).

Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. C. kwotę 5.542,16 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Maria Bem-Flasińska

S..

- odnotować uzasadnienie,
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego r. pr. R. W.,
- kal. 2 tygodnie

D.T. 15.06.2015 r. Sędzia